

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6Tos/49/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2119014088
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Batisová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2119014088.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Batisovej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a Mgr. Pavla Macháča, v trestnej veci odsúdeného Y. X., nar. dňa XX.XX.XXXX v O. I., trvale bytom J. O. XXXX/XX, A. N., t. č. v ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 31.01.2020, č. k. 9PP/138/2019 - 54, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 05.05.2020 v Trnave takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného Y. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Okresný súd Trnava uznesením zo dňa 31.01.2020, č. k. 9PP/138/2019 - 54 podľa § 66 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona, § 67 ods. 1 Trestného zákona, žiadosť odsúdeného Y. X. o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený rozsudkom Okresného súdu Nitra zo dňa 28.09.2015, sp. zn. 21Tk/2/2015 podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona vo výmere 6 rokov a 8 mesiacov, ktorý v súčasnosti vykonáva v ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, zamietol.

V odôvodnení napadnutého uznesenia okresný súd uviedol, že pokiaľ ide o splnenie prvej zákonnej (formálnej) podmienky, je pravdou, že odsúdený Y. X. už vykonal potrebnú časť z výmery uloženého trestu odňatia slobody. Druhá zákonná (materiálna) podmienka a to tá, že jeho správanie v podmienkach výkonu trestu odňatia slobody je na požadovanej úrovni nebola dôsledne splnená. Aj keď možno konštatovať, že jeho správanie vo výkone trestu odňatia slobody v súčasnom ústave je na požadovanej úrovni, v minulosti sa vyskytlo niekoľko nedostatkov v jeho správaní, pričom doposiaľ si nevytvoril podmienky na uloženie disciplinárnej odmeny. Splnená nebola ani tretia zákonná (materiálna) podmienka, t. j. dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho prepustení na slobodu.

Súd prvého stupňa poukázal na skutočnosť, že formálna podmienka na podmiennečné prepustenie odsúdeného bola splnená len nedávno. Okresný súd pri hodnotení prognózy viesť riadny život prihliadol na trestnú minulosť odsúdeného a poukázal na to, že v minulosti bol opakovane trestaný, dokonca už bol v minulosti z výkonu trestu podmiennečne prepustený, konkrétne z výkonu trestu odňatia slobody uloženého rozsudkom Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 14.05.2009, sp. zn. 3T/85/2009, a to dňa 26.11.2010. Následne o tri mesiace po rozhodnutí o jeho osvedčení, bol odsúdený za trestný čin marenia výkonu úradného rozhodnutia trestným rozkazom Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 0T/151/2014 a následne rozsudkom Okresného súdu Nitra sp. zn. 21Tk/2/2015, pričom bolo zrejmé, že drogovú trestnú činnosť páchal odsúdený recidívne - bol za ňu v minulosti odsúdený. Túto trestnú činnosť začal páchať ku koncu skúšobnej doby a pokračoval v nej až do roku 2014. Súd prvého stupňa mal teda za preukázané, že dovtedajší výkon trestu odňatia slobody nemal na odsúdeného trvalo prevýchovný účinok a z tohto dôvodu mal okresný súd pochybnosť, či vykonaním len nevyhnutnej, pomernej časti trestu, by došlo k završeniu jeho nápravy.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonom stanovenej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil tým, že vo výkone trestu počas troch štvrtín trestu preukázal polepšenie, začo bol aj doporučený ústavom. Vo výkone trestu bol viackrát disciplinárne odmenený a boli mu udelené kladné zápisy za vzorné správanie a plnenie povinnosti. Súd sa mal zaoberať terajším trestom a nie preberať minulosť a budúcnosť, keďže za minulosť bol potrestaný a aj sa v skúšobnej dobe osvedčil. Nemôže byť totiž za jednu vec potrestaný dvakrát. Súd toto nebral do úvahy. Vo výkone trestu ho postihla smrť blízkej osoby, a jeho rodina ho potrebuje. Počas výkonu trestu bol aj prepustený na vychádzku mimo ústav a preukázal splnenie všetkých podmienok, ktoré mu boli určené. Súdu navrhol, že príjme všetky bezpečnostné podmienky ako napr. technické zariadenie, finančnú zábezpeku, písomný sľub, záruku rodinného príslušníka a aj probačný dohľad. Poukázal na uznesenia Okresného súdu Trnava zo dňa 09.12.2019, sp. zn. 6PP/115/2019, zo dňa 04.07.2019, sp. zn. 4PP/33/2019, zo dňa 04.07.2019, sp. zn. 4PP/48/2019. V týchto rozhodnutiach okresný súd neprihliadal na opakovanú trestnú činnosť, porušenie podmienky a u jedného žiadateľa boli dokonca vedené dva disciplinárne tresty. Na tieto skutočnosti mu ani súd ani prokurátor nevedeli dať odpoveď. Preto žiada, aby sťažnostný súd rozhodol znovu a vzal na vedomie všetky skutočnosti a predložené dokumenty a vyhovel jeho žiadosti o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody. Svoju sťažnosť ešte doplnil písomným podaním zo dňa 15.04.2020, pričom namietal rozpor v napadnutom uznesení, kde okresný súd na jednej strane vyjadril, že odsúdený bol v ústave trikrát disciplinárne odmenený, pričom na inej strane bolo uvedené, že odsúdený si doposiaľ nevytvoril podmienky na uloženie disciplinárnej odmeny. Krajskému súdu bola doplnená sťažnosť odsúdeným ešte dvomi písomnými podaniami, a to zo dňa 14.04.2020, pričom v nich neuviedol, žiadne nové skutočnosti, ktoré by súdu už predtým v sťažnosti neuviedol.

Podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Krajský súd, na základe riadne a včas podanej sťažnosti na to oprávnenou osobou, podľa § 192 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému podal sťažovateľ sťažnosť, ako aj konanie tomuto výroku predchádzajúce a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Krajský súd z obsahu spisového materiálu zistil, že okresný súd, po obdržaní žiadosti odsúdeného o podmienčné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, postupoval procesne správne, keď vo veci určil termín verejného zasadnutia, kde mal odsúdený možnosť vyjadriť sa k svojmu návrhu na podmienčné prepustenie, zároveň vykonal všetky dôkazy, ktoré sú potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie o žiadosti odsúdeného a rozhodol spôsobom, ktorý krajský súd považuje za správny a zákonný.

Preskúmaním obsahu spisového materiálu aj krajský súd zistil, že odsúdený splnil iba formálnu podmienku, teda vykonal tri štvrtiny uloženého trestu odňatia slobody.

K splneniu prvej materiálnej podmienky na strane odsúdeného (preukázaniu polepšenia vo výkone trestu plnením svojich povinností) nedošlo, nakoľko z hodnotenia riaditeľa ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou vyplynulo, že odsúdený bol síce trikrát disciplinárne odmenený, ale vyskytlo sa v jeho správaní niekoľko negatívnych poznatkov, a to: zápasil zo zábavy s iným odsúdeným a dal mu facku, prechovával navyše jeden podhlavník a nepovolenú lampu, nedodrжал zásady správania počas návštevy v rámci kontaktu s družkou, v ÚVTOS Bratislava nedodrжал ústavný poriadok a časový rozvrh dňa odsúdených zaradených do práce - nebol v čase kontroly ustrojený, nemal ustlanú posteľ a spal. Po premiestnení odsúdeného do ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou sa opäť vyskytol prípad, keď nebol riadne ustrojený, a tiež prípad, keď v osobných veciach nemal náležitý poriadok. Zo všetkých týchto porušení povinností odsúdeného možno jednoznačne konštatovať, že nedošlo k jeho polepšeniu a náprave jeho správania, pretože si dôsledne neplnil všetky povinnosti a k ich porušovaniu dochádzalo opakovane.

Pokiaľ ide o druhú materiálnu podmienku (či sa môže od odsúdeného očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život) sťažnostný súd dospel k záveru, že taktiež nie je splnená, pretože odsúdený bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný vrátane spomenutého odsúdenia Okresným súdom Nitra zo dňa 28.09.2015, sp. zn. 21Tk/2/2015. Ani osvedčenia sa v skúšobnej dobe v rámci predošlých odsúdení nebránia tunajšiemu súdu, aby na ne neprihliadal ako na skutočnosti odôvodňujúce predpoklad vedenia riadneho života po výkone trestu. Preto, pokiaľ sťažnostný súd rovnako ako okresný prihliadol na tieto odsúdenia, neznamená to, že odsúdený je potrestaný dvakrát, ale že predchádzajúce odsúdenia u neho nevedli k náprave, a napriek tomu, že odsúdený v minulosti mal možnosť preukázať, že vie viesť riadny život, opakovane páchal trestnú činnosť.

K argumentu odsúdeného týkajúceho sa toho, že ho potrebuje jeho rodina, sťažnostný súd pripomína odsúdenému, že svojej povinnosti voči rodine si mal a musel byť vedomý v čase, kedy páchal trestnú

činnosť. Tunajší súd tiež odsúdenému pripomína, že ide o konanie o žiadosti o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody a nie o konanie o väzbe, kde je možné za určitých podmienok nahradiť väzbu zárukou, sľubom alebo dohľadom, ako to v sťažnosti uvádza odsúdený.

Pri rozhodovaní o podmienenom prepustení je nutné, aby súd pristupoval ku každému odsúdenému osobitne a vzhľadom k tomu možno dospieť k záveru, že neexistujú dva absolútne totožné prípady, ktoré by sa zhodovali vo všetkých skutočnostiach, tak ako si to predstavuje odsúdený, aby mu tak automaticky vznikol nárok na podmienené prepustenie z výkonu trestu len preto, že existujú podobné prípady. U každého odsúdeného musí súd individuálne prihliadať na správanie odsúdeného počas výkonu trestu odňatia slobody a na konkrétnu osobu, či u nej existuje predpoklad vedenia riadneho života, aby tak bola čo najlepšie zabezpečená prevýchova odsúdeného a tým aj ochrana spoločnosti. Vzhľadom na rozhodnutia, na ktoré odsúdený poukázal, ani nemožno skonštatovať, žeby išlo o podobné prípady, keďže vo všetkých troch v súlade so zákonom absentuje odôvodnenie, a preto nie je možné vzhľadom na obsah posúdiť, či ide o podobné skutkové okolnosti.

Vzhľadom na vyššie uvedené treba jednoznačne uviesť, že náprava odsúdeného a celkové pozitívne pôsobenie na jeho osobu je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, o čom v konečnom dôsledku svedčí hodnotenie riaditeľa aj Register trestov, ktorý preukazuje, že nie je možné od neho očakávať, že v budúcnosti povedie riadny život.

Pretože krajský súd nezistil žiadne také skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zrušenie resp. zmenu napadnutého uznesenia, sťažnosť odsúdeného ako nedôvodnú zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.